

ЛЕГЕНДА

Зазорила златна зора надъ гората. Трепнали върховетъ на дърветата, обагрени отъ рани слънчеви лжи. Обадили се птици.

Но не било това зората, а Божя-майка съ малкия Исусъ за ржка. Водѣла го и дирѣла мѣсто на кое дърво да му направи люлка. Често малкиятъ Исусъ спѣлъ подъ открито небе. Това не било нѣщо необикновено, защото той се родилъ въ овчарска пещера. Отъ ранно детство скиталъ съ майка си и бедния Иосифъ отъ градъ въ градъ, отъ земя въ земя, преследванъ отъ фарисейтъ.

Исусова майка вървѣла, оглеждала дърветата и размисляла, где ще бжде най-добре да направи люлката, а

Исусъ подскачалъ босъ подиръ нея.

Ето, предъ тѣхъ се показалъ хубавъ и сѣнчестъ ясенъ. Едно отъ тия дървета, чийто клони приличали на голѣмъ разперенъ чадъръ, а шепотътъ на нѣжнитъ му листа билъ тихъ като молитва. Светата майка се спрѣла, харесала това дърво, метнала пояса си на наведения клонъ, обтегнала престилката си и направила люлка. Поставила въ нея Исуса, залюляла я, приспала го и отишла да бере ягоди и гъби на ближната поляна. Било въ началото на пролѣтта.

Въ това време на ясена кацнала кукувица и започнала да кука. Исусъ се разбудилъ и заплакалъ. Чула Божя майка, върнала се при дървото, ослу-